

Oglasi, pripisana itd. tiskaju i računaju se na temelju običnog cjenika ili po dogovoru.

Novci za predbroju, oglašje itd. štiju se naplatnicom ili položnicom pošt. štedionice u Betu na administraciju lista u Puli.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbrojnika.

Tko list na vrijeme ne primi, neka to javi odpravničtvu u otvorenom pismu, za koji se ne plaća poštarina, ako se izvana napiše „Reklamacija“.

Cetkovnog računa br. 847/849.

Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu malo stvari, a nesloga sve pokvari“. Narodna poslovica.

Izlazi svakog četvrtka o ponedjelju.

Netiskani dopisi se ne vraćaju i nepodpisani ne primaju, a nefrankirani ne primaju.

Predplata na poštanimom stoji: 10 K u obće, 5 K za seljake i na godinu ili K 3— odn. K. 250 na godinu.

Izvan carovine više poštarina. Plaća i štampa se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h., zaostali 20 h., koji u Puli, toli izvan iste.

Uredništvo i uprava nalazi se u Tiskari J. Krmpotić i dr. (Via Sissano), kamo neka se naslovljuju sva pisma i predplate.

Odgovorni urednik i izdavatelj Josip Hain. — U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu. (Via Chiozza 8).

P. n. gg. predbrojnicima.

Na početku smo godine a u danima zaključnih računa. Molimo rodoljube i sumišljenike, da se i opet na list predbroje — a opominjemo svu onu gg. predbrojnika, koji nam nisu namirili prošlogodišnju predbroju, a nekoji i onu predprošlih godina, da to čim prije obave. Obstanak lista stoji jedino na predbrojnicima, a uz netočnu i nemarnu uplatu, stvara se upravo stotina briga, kako da namiri pojedini broj. Gg. predbrojnik nek u tu svrhu upotrebe naše čekovne položenice, koje jur imadu.

Uprava.

Sjećajte se „Družbe sv. Cirila i Metoda“ za Istru

† Dragutin Antun Parčić.

Vrbnik, a i ciela Hrvatska, plače nad otvorenim grobom svog vrlkog sina, zavio se u crninu i jauče svog plemenitog Dragutina Antuna Parčića. Dragutina Antuna Parčića nema više među živima, preselio se u bolji život u vječnom Rimu ravno na Božić u pet sati u jutro, iza poduzetog i dovršenog puta u svetu zemlju, okrepjen sv. sakramentima umirućih i pun nade u bolji život, podlegav želudačnom raku. Dugo je već čutio bolest u želudcu, a ove godine kao da je znao, da će toj bolesti podleći. Izbrojeni su moji dani, znao je više puta reći u prijateljskom krugu, a baš onog dana, kad se uputio iz Krka u Rim izrekao je ove riječi: „Hvala Bogu, sad sam dovršio, pa ako i umrem.“ I umro je! Dragutina Antuna Parčića nema više među živima. Ali što rekoh? Jest! Dragutina Antuna Parčića nema više među nama tielom, ali nam ostavio svoja slavna djela, kojima je proslavio svoj rod, a koristio mnogo sv. crkvi; pa ako nitko, to je on mogao ponoviti prije smrti velikog apostola naroda: „Dobar sam boj bio, tiek sam svoj dovršio i vjeru sačuva, pa mi je stalna kruna pravde, koju će mi dati Gospodin.“

Naš se Antun rodio u Vrbniku, koji nam dao već više slavni muževa, god. 1832. od seljačkih, ali pobožnih roditelja. Pučku je školu učio u svom rodnom mjestu, gdje je već kao dječak pokazivao svoj izvanredni talenat. Dok su se druga djeca u vrijeme odmora zabavljala; on je noćem izrezavao iz drva slova, mazao ih mastilom i kušao tiskati najprije svoje ime, a onda pojedine stavke iz školskih knjiga. Kasnije, kad je malko poodrastao, išao bi izvan Vrbnika „pre brnič“ i tu bi slika svoje rodno mjesto. Roditelji videli njegov mar za knjigom, odlučise ga izsko-

lati, i dadoše ga trećoredcima na Glavotok (otok Krk), gdje je učio dvie godine pod svojim bratom svećenikom Josipom i gvardianom Romanom Grškovićem, pripravljajući se za gimnaziju, koju je kasnije svršio u Zadru. Glavotok bilo je njegovo najobjubljenije mjesto; koje mu je ostalo u sladoj uspomeni, pa bi još i pod konačnog svog života najradje zalazio u one hladne i svete zidine, gdje je bio sretan. U Zadru bio je u gimnaziji među svojim drugovi uvijek prvi, a najobjubljenije su mu bile prirodoslovne nauke, među ovima ga baš veselilo bilinstvo. Tu je činio kao gimnazijalac izlete u naučne svrhe, na kojima je pomno sabirao biline i bilježio njihova imena, koja je uvijek uzimao iz naroda. Bilinstvo je njegovao sve do zadnjih svojih dana. Kao gimnazijalac u šestom razredu počeo je uređivati talijanske rječnike, od kojih je prvoga hrvatsko-talijanskoga izdao u Zadru kod Battare god. 1857., a pred godinu dana opet po treći put umnožena listom i nakladom „Narodnog lista“ u Zadru. Talijansko-hrvatski dio bio je tiskan dva puta. Svršiv kao pitomac trećoredaca u Zadru propisane javne gimnazijalne nauke, stupio je u tamošnje bogoslovje, gdje je opet živio u nauci, a osobito je brigu posvetio izotčnim jezicima. Ovdje je postavio temelje svome budućem radu, za koga je dalje živio. Uhhvativ se u Zadru u kolo narodnih prvaka s Brčićem, Kuzmanićem i drugima, dao se sav na proučavanje glagoljice. God. 1854. bio je zaredjen za svećenika, a iste godine prikazao je Svevišnjemu svoju prvu nekrvnu žrtvu glagoljicom u svom milom Glavotoku. Tri godine kasnije bio je pozvan od biskupa Vitezića u Krk, gdje je morao postati profesorom na gimnaziji, koja se imala tu osnovati, do čega u ostalom radi važnih razloga nije nikad došlo, pa se odmah iza godine dana povukao u samostan na Galovac kraj Zadra. Ovdje je desetak godina živio nauci i molitvi. Iza smrti blage uspomene pok. Brčića pozvan je u bogoslovje u Zadar, da predaje glagoljicu, ali mu taj život nije ugadjao, pa je to mjesto odmah iza godine dana ostavio drugom trećoredcu, sada već pokojnomu O. Josipu Dujmoviću, a on se opet povukao u samostan, da živi nauci, te se tako prijavljao na godinu 1876., koja je najznamenitija u njegovu životu.

Glagoljica je pomalo propadala radi nestašice glagoljskih knjiga, a na njezino se je mjesto uvadjao živi jezik, što su teškim srcem gledali naši ondašnji biskupi i počeli ozbiljno raditi o izdanju novog glagoljskog misala. Osobe nisu trebali dugo tražiti, koja bi na se primila tako teško breme. Takav je posao mogao primiti samo Dragutin Antun Parčić, koji je temeljito poznao glagoljicu i nitko drugi. Biskupi krčki, senjski i djakovčki, obećali su i osigurali našem Antunu kanoničko mjesto u vječnom Rimu u sv. Jeronimu, da može tu u blizini sv. stolice priredjivati glagoljsko izdanje rimskog misala. Kad je bilo sve ovo gotovo, primio ga slavni Strossmayer u svoju biskupiju. On se seku-

larizirao i otišao u Rim, gdje je zabitno živio, radeci neprestano oko glagoljskog misala. Nakon šestogodišnjeg njegovog boravka u Rimu izdao je tamo god. 1882. glagoljski „Cin mise“ i „Prilog novijih sv. misa“ za krčku biskupiju i treći red. G. 1892. izašlo je njegovo remek-djelo, koje će svjedočiti potomstvu, što je sve on bio, ove je godine izašlo njegovo izdanje novog glagoljskog misala, radi koga je bio i odlikovan od slavno vladajućeg Lava XIII. zlatnom medaljom. Šest godina iza toga god. 1898. izašao je odobrenjem sv. Stolice njegov „Rimski Obrednik“ u hrvatskom jeziku, a već mnogo prije ugledala je svijetlo po dva puta njegova „Hrvatska slovnica“, od koje je jedno izdanje prevedeno i na francuzki. U rukopisu je ostavio „Glagoljsku slovnicu“ i „Glagoljski psalterij“ sa svim mogućim varijantima, koje je našao. Ova su dva djela dovršena još prije misala, bila su ovomu priprava kao i „Glagoljskomu časoslovu“, što ga je bio već počeo uređivati, ali na žalost radi nekijih neprilika, morao je tu namisao napustiti na neizvjestno vrijeme. Ono bi bio po prilici književni rad skromnog Dragutina Antuna Parčića.

Kad bi duh svoj umorio svagdanjim radom, nije se nikad podavao dokolici; već se bavio mehanikom osobito urarstvom i elektricitetom. Kad se pako s njime zapodjeo razgovor o fotografiranju, tu bi se gotovo pomladio i slao pripovjedati kako je on na Glavotoku fotografirao sam sebe. Valja znati, da fotografske ploče nisu bile u prvom početku onako osjetljive kao danas, pa je onda razumljivo, da je i naš pokojnik mogao mukom sâm sebe fotografirati. Tiek zvjezda na nebu u svako doba godine, znao je onako, kako obično znadu naši pastiri tiek svojih ovaca. Jednom riječi: Dragutin Antun Parčić bio je učenjak, a njegovom smrću postalo je u hrvatskoj književnosti izpražnjeno mjesto, za koje će se jedva naći osoba, koja bi to mjesto popunila.

Velik čovjek učinio je i svoju oporuku dostojnu velikog čovjeka. Skoro sav svoj imetak ostavio je u one iste svrhe, za koje je žrtvovao i cieli svoj život, pa će, dok bude svijeta i dok se bude u našim crkvama iz nepokvarenih srdaca dizala u nebeske visine vruća molitva „Slava va vječnijh Bogu“ s ponosom i zadovoljstvom sjećati se naš narod svog slavnog Dragutina Antuna Parčića; Slava Dragutinu Antunu Parčiću! Slava! Slava!

Istarski sabor.

U Puli dne 29./12. 1902.

Druga sjednica.

Prisutni: predsjednik dr. M. Campitelli; vladin zastupnik Al. Fabiani i 28 zastupnika.

Predsjednik otvori sjednicu u 10^{1/2}, u jutro, te pozove tajnika Ventrella, da pročita zapisnik posljednje sjednice, koji se odobri bez prigovora.

Priobćenja.

Predsjednik priobćeju, da su izpričali svoju odsutnost za današnju sjednicu zastupnici dr. M. Trinajstić i dr. Vareton.

Na sabor stigle su molbe za podpore i milostinju.

Zastupnik kneza Wrede-a molli da se produlji rok za povlast gradnje električne željeznice Matulje-Opatija-Lovran.

Ti spisi predati će se odnosnomu odboru.

Sjedinenje Istre sa Trstom.

Tajnik dr. Ventrella pročita predlog zast. dr. Veniera i drugova za upravno sjedinjenje Istre sa Trstom. Predlog taj predati će se odnosnomu odboru na pretres i izvještaj.

Proširenje talij. realne gimnazije u Pazinu.

Član zem. odbora Tomasi čita izvještaj zem. odbora kojim se predlaže, da se niža realna gimnazija u Pazinu pretvori u višu realku.

Izvještaj spominje, da sadašnja niža realna gimnazija u Pazinu neodgovara svrsi, pošto se promjenise okolnosti odkad je taj zavod otvoren i jer se protiv roditelji djakoh tomu, da polaze njihova djeca nižu srednju školu, iz koje moraju stupiti u višu u drugom gradu i drugimi učitelji.

Sadašnji djaci onog zavoda moraju nastaviti nauke na viših gimnazijah u Koprnu, Trstu ili u Roveredu, pošto je na svih ostalih sličnih zavodih njemacki naukovni jezik. Radi toga da je nastala potreba, da se proširi sadašnju nižu realnu gimnaziju u višu sa nova četiri razreda ili u višu realku sa nova tri razreda. U višu gimnaziju, da se ju nemože pretvoriti, jer da bi se tim naškodilo talijanskoj gimnaziji u Koprnu. Nepreostaje dakle drugo nego pretvoriti ju u višu realku. Radi toga predlaže zemaljski odbor:

1. da se pomnoži sadašnja zemaljska realna gimnazija u Pazinu za tri razreda više realke;

2. opunovlaštuje se zem. odbor, da se otvori 5. razred već buduće godine;

3. tomu zavodu glasiti će u buduće naslov: realna gimnazija i zemaljska viša realka u Pazinu.

Izbor odbora.

Na upit predsjednika, da li se ima birati odbore i koje predložiti zast. Bartoli, da se izabere samo financiálni odbor od 7 članova, čemu pritvrdi većina. Izabrani bijahu sa 20 glasova gg. Bartoli, Belli, Franzin, Rizzi, Šišić, Venier i Zarotti. Manjina predala je 8 čistih listića.

Privremeni proračun zag. 1903.

Član zem. odbora dr. Chessich čita obrazloženu resoluciju, kojom se opunovlaštuje zemaljski odbor, da utjeruje poreze i namete te da od istih troši na temelju proračuna od godine 1902.

U formalnom pogledu predložiti isti, da se taj predmet rješeno već u današnjoj sjednici a da uzmogne resolucija dobiti na vrijeme previšanu potvrdu.

Proti predloga priglasili se za rioč. Zast. Spinčić, koji reče:

Visoki sabore! Slavna junta zahtjeva, da se ovaj njezin predlog glede privremene proračuna odmah naime presno razpravi. Ja u ime svoje i svojih drugova izjavljam, da ćemo proti prešnosti glasovati.

Prvi razlog tomu imamo u § 16. saborskog poslovnika, koji kaže, da se može presno razpravljati samo one predloge zemaljskoga odbora, koji ne rade o upravi pokrajinskih zaklada, a ovdje se radi o upravi svih pokrajinskih zaklada.

§ 36. poslovnika kaže, da se može predloge pojedinih zastupnika razpravljati kao presne, ako glasuju za to 1/4 prisutnih članova sabora. Ja ovdje opažam, da ćemo mi članovi manjine glasovati proti prešnosti predloga, a da Vi, gospodo od većine, ne sačinjavate 1/4 prisutnih zastupnika.

Moram na dalje reći, da je ovo lakav predlog, da se neima o njemu tako napredac razpravljati, jer ako o čemu, ima se razpravljati i o proračunih, makar bili privremeni, redoviti, naime tako, da ih bar nekoliko prouči ne samo slavna junta, koja je toliko puta pokazala, da radi samo za jedan dio pučanstva ove pokrajine, da pače proti drugomu dielu pučanstva, nego također cijeli sabor, odnosno njegovi članovi.

G. asesor Chersich rekao je, da je skrajnje vrijeme da se razpravi proračun, jer se inače nebi moglo tjerati namete. Ja pako velim, da bi bila sreća za pučanstvo, kad se jih nebi moglo tjerati. Kod ovakve uprave kao što ju vodi junta sa predsjednikom. Takva uprava i odnosni proračun mora se zabaciti, makar i ne bilo proračuna. Nek se zadovolji potrebam pučanstva bilo i načinom koji parlamentarno nije ni malo redoviti.

Opetujem, da ćemo proti prešnosti glasovati, kako i kasnije in merito proti predlogu samomu.

Na klupah manjine: Živio!
(Za govora vladao je u istinu u cijelom saboru podpuni mir.)

Predsjednik pozove zastupnike, da ustanu svi, koji su za prešnost; ustaje saborska većina, koja nesčinjava 1/4 prisutnih i radi toga pada prešnost.

Predsjednik, vidljivo nezadovoljan, reče, da bi se radi ovog predmeta držalo poslije podne sjednicu.

Zast. Spinčić odgovara, da je to nemoguće na temelju saborskog pravilnika, koji zahtjeva, da se svaki predmet prijavi zastupstvu 24 sata prije nego li ima doći na razpravu.

Predsjednik odgovara, da je stvar prešna i da nije imao ovakvog slučaja u svojoj praksi pa da bi se ipak moralo pitanje čim prije riješiti.

Zast. Spinčić odvrća pozivom na pravilnik, da je to nemoguće prije 24 sata te pošto su uzanj pristali i nekoi članovi većine, ureše predsjednik, silno ogorečen buduću sjednicu za sljedeći dan u 11 sati, te da će se na istoj razpraviti ovaj predmet. Srditi zahvali se manjini što je onemogućila prešnost predloga.

Franina i Jurina.

Fr. Bis mi znal Jurino povedet, ki je kriv da ni cimter va Rukavec proširen, kako su ljudi želili?

Jur. Ča nehim, ter sam bi na lecite.

Fr. Ma ter lamo da ni nijedan prigovaral.

Jur. Ma j' benj potle storil Sločarić rekurš na juntu.

Fr. A Bog ga plentaj, ča nezna koliko je potreban veći cimter?

Jur. Aj zna, ma j' rek'al, pa ako nimaju kamo zakapat, da neka prnesu va njegov vr.

Fr. I tako govori študijana glava!

Jur. Bravo, desna ruka onega izdajice — jedan od njegovih kapi.

Fr. Pazinski krojeli, da su pokupavali svakojake mrcine za balotacioni u Tinjanu.

Jur. Ča misle, da će nac kega postenege Tinjanca, ki bi njihovu mrcinu žeral.

Fr. Oni ne računaju na poštene, nego na prodance i izdajice, kim je dobra stara kobiliņa i gojil tovaričina.

Jur. Aj vero za takove je sve dobro, zač ni nemeritaju nič boljega.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

Nekojim predplatnikom samo — na broju 160 — priložili smo opomene sa izkazom zaostale predplate preko 2, odnosno 1 godine. Isti predplatnici neće primiti budućega broja, ako nepodmire predplatu do 13. t. mj. U budućem broju prosliediti ćemo sa opomenami; tko ju neželji primiti, neka pošalje predplatu.

Zaruke. Trgovac vinom i uljem na debelo, G. Ante Tranić u Pulj, zaručio se je ovih dana sa cienjenom gospodjom Majjom, kćerju Frana i Franjice Udovičić, poznatih posjednika u Pulj.

Čestitamo!
Veleč. G. Beice Ivan, župnik u Sv. Martinu kod Labina, imenovan je kanonikom u Pulj.

G. Marlin Grgla, rodod iz Kaštela kršne nam Dalmacije, imajući dozvolu za priredjivanje koncerata, dao je na sv. Tri Kralja koncert u dvorani „Sokola“. G. Grgin posjeduje ugodan tenor, te je odpevao razne komade, ako prem ne dovršeno, a ono dobro. G. Grgin misli privediti jošie dva koncerta ovdje, i to u subotu 10. t. mj. Na putu po monarhiji preporučamo ga kao Hrvata.

Zimsko vježbe vojne mornarice. Naša c. i kr. vojna mornarica obdržavati će i ove zime na jadranskom moru kratkoročne vježbe, kod kojih će sudjelovati zimska eskadra pod zapovjedništvom kontre-admirala G. Leodegara Kneistera, pl. Maixdorfa i koja će sastojati iz oklopnjaca „Habsburg“, „Wien“ i „Budapest“ te više torpiljaca. Mjeseca febrara ili marča odploviti će ta eskadra izvan jadranskoga mora te posjetiti razne luke po svoj prilici na iztoku.

Iz Ližnjana pišu nam dne 2. t. mj.: Riedko kada ima „Naša Sloga“ vesti iz našega mjesta. Biti će tomu uzrok neman naših narodnih ljudi, akoprem narodna svijest u Ližjanu sve više napreduje. Mnogo tomu doprinosna naša čitaonica: tu se mladež sakuplja, zabavlja i oduševljuje za narod. Nadamo se, da će si Ližnjanci osvjeltiti lice i prigodom budućih izbora za našu občinsku administraciju, koji će biti svakako do maja ove godine.

Govori se, da će se pomoću pomorske vlade otvoriti još tekom tekuće godine ovdje takozvana „salera“; soliti će se sardale, koje ovomjstni ribari love. To bi bilo vrlo koristno za nas.

Novi mlin Rajčića i Ravnića nas vrlo zadovoljava; muka je dobra, cene su nizke, a podvorba brza. Mi smo njim svi od srca zahvalni. Sramota je, da nekoi naši iz Medulina služe se s mlinom u Medulinu, kojemu je vlasnik podanik preko mora i zagrižen Talijan. Pod gošom „Svoj k svojim“ imali bi se svi naši služiti s mlinom u Ližjanu; tim radje, kada naši ljudi brže, bolje i jeftinije rade. Preporučujemo rečeni mlin najtoplije svim Hrvatima na Puljštini.

Ovo naše mjesto i inaterijalno liepo napreduje; opet jedno novo vrelo privrede

je u novomu kamenolomu gosp. baruna Mookhammera. Tu radi i prilicani broj ljudi iz Hrvatske.

Opomenuti pak se mora sve one, koji na gusto zalaze u krme i tu novac ludo razbacaju; držite se pameti, jer trijeznost i rad je blagostanje svakoga čovjeka. Čovjek pijanac je sramota za se i za narod komu pripada.

Naša „Čitaonica“ obdržavati će u nedjelju dne 11. t. mj. svoju redovitu godišnju glavnu skupštinu. Početak na 2 sata poslije podne. Dnevni red po običaju. Nadamo se i molimo mnogobrojni posjet.

Pazinski kotar:

† Ivan Mizzan. Trčanskomu „Citulu“ pišu iz Pazina, da je tamo preminuo umirovljeni župnik iz Kringe, veleč. G. Ivan Mizzan. Za života bio je odlučan protivnik mnega naroda i više nesmiljeno kazati o njemu, jer već stoji pred drugim sudcem i jer nas riešava od toga hvalospjev, što mu ga kao katoličkom svećeniku pjeva židovski list, koj bi utopio u žlici vode sav katolički svijet. Viečni mu pokoj!

Novi občinski izbori u Tinjanu. Za dne 12., 13., 14. i 15. tekućeg mjeseca urečeni su novi občinski izbori, naime 12. i 13. III. tielo, 14. II. tielo i 15. I. tielo. Stranka talijanska sa prirepinami, te izdajnicima se žurno pripravila za najnepoštjeniji sredstvi, dočim jih naša narodna stranka čeka pripravna na boj svojim poštenim čelom. Tinjanci, Supetarci i Križanci spasite narodnu čas!

Djačko pripomoćno društvo u Pazinu. Odbor toga plemenitoga društva pripisalo nam je treći godišnji izvještaj o njegovom djelovanju u godini 1901—1902., iz kojega doznajemo, da je to naše društvo, kojemu je glavna zadaća podupirati djačke hrvatske gimnazije u Pazinu — također rečene godine prilicno napredovalo. Priobčujući neke izvadke iz spomenutoga izvještaja, stavljamo na srce svim rodoljubima diljem otadžine, da ga po mogućnosti čim više podupru. Počastnih članova imade društvo tri i to: Josipa Jurja Strossmayera, Frana Kalistra († 27. II. 1901.) i Slava Dragića, namjestnog učitelja u Zagrebu. Utemeljiteljni članova broji društvo 134, od kojih je tečajem zadnje godine 6 preminulo. Tečajem godine povećao se je broj utemeljiteljni članova za 18, dočim među redovitim nije bilo nikakova priraštaja. U ime članarine i darova prispio je društvu ukupno K 14.933-02, dakle K 5023-41 više nego li prošle upravne godine. Od toga prihoda otpada na Istru Kruna 11.274-16, Hrvatsku i Slavoniju K 1.976-12, na Trst i okolice K 1.034-11, na ine krajeve K 648-63. Društvena imovina iznaša prema tome K 16.790-38, dakle je za K 2.128-51 veća od prijašnje upravne godine. Na pazinskoj gimnaziji bilo je spomenute godine ukupno 139 djaka i to 109 Hrvata, 29 Slovenaca i 1 Čeh. Od ovih podijeljena je podpora 94 djaka u iznosu od K 11.309-22. Za knjige potrosilo se je K 1.604-96.

Koparski kotar:

Iz Lanišća pišu nam koncem decembra 1902.: Evo nas, G. uredniče, da Vam u kratko očitamo kako smo mi ovdje po starom i krasnom običaju sproveli svete božićne blagdane.

Na badnjak ili na viliju božju u 2 sata po podne dadeše znak sa crkvenim zvonom, da se pripravila blagoslov naših stanova ili kuća, da možo svaka kućegospodarica na vrijeme očistiti svoj stan i svaki kuće-gospodar dostojno dočekati slugu božjega, koji će njegovoj kući donesti sveti blagoslov.

Tomu starodavnomu običaju veseli se kod nas mlado i staro, mužko i žensko, ali mu se nije veselo poznati narodni odpadnik, bivši veliki Hrvat, a danas veliki Talijan, suspendirani učitelj Marijan Marki. Dočim smo mi seljaci i kuće-gospodari veselin srcom primili svećenika i njegov blagoslov, zatvorio mu je bivši učitelj, taj

„uzor-uzgojitelj“ naše dječice i „mučenik“ talijanska stranke u Istri, pred nosom vrata, nepustiv ga unići i primiti njegov blagoslov. To je, koliko se sjećamo, prvi slučaj u našem Lanišću, da je netko zatvorio u takvoj prigodi vrata svomu svećeniku, nosećemu mir u kuću i sveti blagoslov. Možete si dakle lahko pomisliti koliko je taj događaj ogorčao i sablaznio naše čestite župljane, koji nebijahu vični na takovo postupanje. Da se je tako neuljudno i nekršćanski ponio koji od naših zapušćenih pastira, nebi mu se moglo toliko zamjeriti, ali jedan učitelj, jedan uzgojitelj dječice, koji bi morao i starim i mladim liepim i dobrim primjerom prednjačiti, smutio nas je sve do dna duše.

Kada pomislimo, da bijehu tomu „uzor-učitelju“ kroz više godina povjerena naša nedužna dječica, prolaze nas srši. Kako je on mogao uzgajati školsku djecu u poslu i strahu božjem, kada neće da znađe ne samo za svećenika, već ni za božji blagoslov. Mi prepušćamo toga prosvjetitelja i štitelja talijanske kulture drage volje njegovom zaštitniku Benatti-u i čitavoj njegovoj svojti. Mogu se zaista s njim ponositi i dičiti, jer im je revan u svomu postupanju proti našem narodu.

Medjutim pustimo im ga, nekoga stavljaju i nadalje za uzor talijanskim učiteljem Istre, a mi predjimo preko njega na dnevni red i k našem opisu.

Poslije andjeoskog pozdrava počele su po selu puške grmiti tako, da su odzvanjale sve susjedne planine. U 11 sati na večer dade zvonar znak svečanom zvonjenjem, da se bliža čas, koji nas sjeća uzvišenog narodnjega sina božjega. Crkva se napuni pobožnim pukom kod polnoćnice, koju proslavismo veselim srcom, puni zadovoljstva, što smo dočekali narodnje Kristovo. Sve crkvene obrede opravismo najvećim sjajem, koji je na selu moguć, na čemu se imademo zahvaliti našim obiljubljenim crkvenim i svietskim prvakom i poglavarom, koji služe Bogu na čas a rodu na ponos i diku.

Deputacija iz Buzeta na c. kr. namjestništvu u Trstu. U ponedjeljak došla je u Trst deputacija iz občine Buzet sastojeca od trojice občinskih zastupnika i savjetnika, koji su donieli molbu, da bi se već jednom dozvolilo obdržavanje sajma za blago u poreznoj občini sv. Ivan, za što već mole četiri godine. Izvjestitelj G. barun Conrad začudio se je što nebijase njihova pravedna molba jošie riešena te je deputaciji obećao, da će se tople zauzeti za to, da se to pitanje čim prije i po želji onoga pučanstva povoljno rieši.

Iz Lazareta, kraj Kopra pišu nam, da je tamošnji župnik veleč. G. Jakov Kocijan stupio u stanje mira, te da ga je zamjenio u svojstvu župe-upravitelja veleč. G. Josip Košir, koji je do sada vršio službu duhovnoga pomoćnika kod sv. Antuna staroga u Trstu.

Voloski kotar:

† Ivan Mandić. Iz Voloskoga javljaju nam, da je tamo preminuo dne 2. o. mj. nakon duge bolesti u svojoj 65. g. posjednik i trgovac te čestit naš rodoljub G. Ivan Mandić. Kao pomorac nastanio se u Voloskom, gdje je uz veleevrednu svoju suprugu započeo trgovati na malo i gdje si je svojom marljivošću i poštenjem stekao liep položaj i čestito ime solidnog trgovca. Svoju djecu nastojao je tako odgojiti, da budu od koristi obitelji i narodu; jedan od sinova preminuo je kao sveučilišni djak a jedan drugi nalazi se sada na sveučilištu. U svemu ostavlja veleevredni pokojnik u teško uciviljenu udovu, 4 sina i 1 kćerku. Mi šaljemo svima naše iskreno saučesje, dočim kličemo čestitom pokojniku: Viečni Ti mir i pokoj!

† Mato Šopić. Iz Rukavca dolazi nam tužna viest, da je tamo preminuo dne 3. c. mj. nakon duge bolesti nado-

budan r...
reda Kr...
17 godi...
Gul...
uciviljen...
nego i...
kojnik i...
te smao...
pobornim...
je Bog...
nanke, ...
Tež...
sestran...
češća, ...
mača g...
mladena...
Iz...
Vam ja...
imali s...
Cirta i...
Kao i...
prilike...
brazba...
djeca i...
svoju i...
Ka...
djeca d...
Deklam...
Darinka...
Vlado...
treba p...
ramo p...
Vlado...
ih gled...
A...
smijeha...
nisam...
glumeca...
kako j...
njenu u...
Pohar...
Rajčić...
osvjelja...
pobudilo...
imitiran...
Vahara...
Hvala u...
Po...
dijeljen...
mnogo...
Mnogo...
odielo...
sebna z...
k tomu...
mnogo...
Ivi Per...
su se...
pripravi...
oktila i...
Na...
zgodnim...
na prim...
Nal...
Vinko Ž...
prisutne...
s liepog...
Tal...
našamo...
u občin...
sam go...
zahjevaj...
mzanje...
nam je...
zadnjih...
kod pol...
putem...
občinare...
timstvu...
u toj ob...
tječaja...
vu služ...
želimo...
duša sva...
Iz...
bra 1902...
mladež...
vom. U...
povoljan...
je obćen...
zaslužuje...
nam ml...
koncem r...

budan mladić Mate Šepić učenik VI. razreda kr. hrvatske gimnazije na Sušaku u 17 godini svoga života.

Gubitak je ovj velik ne samo za teško uciviljena roditelja i mnogobrojnu rodbinu nego i za naš narod u Istri, jer je pokojnik bio moran djak u svakom pogledu, te smo mogli od njega očekivati odlična pobornika za naša narodna prava, da mu je Bog dopustio, da izvrši onako svoje nauke, kako ih je bio započeo.

Teško uciviljenim roditeljima, braći i sestrama te svoj rodbini naše iskreno saučestuje, a dišnomu pokojniku bila lahka domaća gruda, koju je svim oduševljenjem mladenačkog srea ljubio.

Iz Voloskoga primamo: Imam da vam javim ugodnu vijest. Dne 28. pr. mj. imali smo u ovdješnjoj školi družbu sv. Cirila i Metoda svečanost božićnog drvca. Kao i lani, tako i ove godine imali smo prilike vidjeti, koliko može uzgoj i nabrazba u narodnom jeziku, što li sve mogu djeca postići u dobriju volju i marljivost svoju i svojih učitelja.

Kao i lani, tako i ove godine su djeca deklamovala, pjevala i predstavljala. Deklamovali su sljedeći: Milka Janežić, Darinka Jurković, Vjekoslav Tomasić, Vladko Štrcaj i Franjo Slavić. Akoprem treba pohvaliti sve deklamatore, ipak moramo posebice istaknuti Milku Janežić, Vladko Štrcaj i Darinka Jurković. Kad si ih gledao, reko bi, to su mali vještaci.

A igra? Ta je pobudila mnogo smijeha. Valja priznati istini za volju, da nisam niti znao, gledam li djecu ili prave glumce. Predstavljala se igra: „Crvenka“, kako je vuk proždrio jednu djevojčicu i njenu babu. Predstavljali bijahu: Milka Pobar, Zlata Pošćić, Brigita Viškanić, Rajčić Ante i Šterk Ljudevit. Svi su si osvjehali lice. Osobito je mnogo smijeha pobudio vuk, koji je bio veoma vješto imitiran. To je pak osobita zasluga g. Vahtara, koji je kostim za vuka priredio. Hvala mu!

Poslije svršenog programa bilo je dieljenje darova. Moramo reći, da ih je mnogo bilo i to od prilicne vrijednosti. Mnogo je siromašnih učenika primilo cijelo odijelo i obuću. Budi ovdje izrečena posebna zahvala svim darovateljima, koji su k tomu doprinesli, da se je moglo toli mnogo i liepih darova porazdieliti, gospodji Ivi Perčić i mnogim gospodjicama, koje su se mnogo trudile oko pribavljanja i pripravljanja darova, i koje su toli divno okitile božićno drveće. Hvala svima!

Na koncu svega zahvalio se je liepo zgodnim riečima učenik Vjekoslav Perčić na primljenim darovima u ime sve djece. Nakon toga je i prečastni monsignor Vinko Žumlić krakim govorom pozdravio prisutne, na što se je općinstvo zadovoljno s liepoga užitka počelo razlaziti.

Tako valja! Na četvrtoj stranici do našamo oglas natječaja za službu tajnika u občini Moštenice. U natječaju, kojega je sam gosp. načelnik napisao i potpisao, zahtjeva se od tajnika u prvom redu poznavanje hrvatskoga jezika. Pravi nam je, da su glavari občine, koja je ovih zadnjih godina igrala tako žalostnu ulogu kod političkih izbora, ipak krenuli onim putem, koji počima voditi opet tamošnje obćinare k slogi i prijateljsku te bratimstvu pod znakom jezika puka, koji je u toj občini čisto hrvatski. Na raspis natječaja upozorujemo one, koji su za takovu službu sposobni, a glavaram občine želimo sreću kod izbora tajnika, koji je duša svake občine.

Lošinjski kotar:

Iz Baške nam pišu koncem decembra 1902.: Na 26. i 28. priredila nam je mladež u „Citonici“ zabavu sa predstavom. Uspjeh je bio u svakom pogledu poveljan, a gđjica. Ostrogrović zaslužila si je obćenito priznanje. Tamburaški zbor zaslužuje posebnu pohvalu. Čujemo, da će nam mladež prirediti još koju zabavu koncem mesopusta. Mi joj na tomu hvalimo, jer pokraj svakidanjeg rada osjeća više manje svatko potrebu, da se časak odmori, požabavi i smetne s glave dnevne brige; da se pak sutradan većim žarom posveti redovitom poslu. Takve zabave bivaju istodobno sredstvom k narodnjem beljku i napredku, kojemu mora težiti svako nastojanje rodoljubne hrvatske mladeži. U tom smislu hvalimo dakle našoj mladeži na zabavah, koje nam je priredila i kani još prirediti.

Lani je naša mladež na novu godinu sabrala po mjestu 100 kruna dobre ruke za „Družbu sv. Cirila i Metoda“. Ljetos još nije, ali je na vremenu, da to naknadno učini, što joj ovime i na dušu polazežemo. Uprimo svi raditi, jer nam je jedino u radu narodni spas!

Čujemo, da je zemaljski odbor, na predlog našeg župnika i zast. Andrijića, doznačio našoj občini 2000 kruna na djelomično pokriće duga, što ga je učinila za uređenje potoka. Malo; ali kod razpoloženja, koje vlada kod većine članova zemaljskog odbora naprama hrvatskom dielu pučanstva, teško se je bilo i tomu nadati. Crkvi sv. Antona u Baški ostavio je oporučno pok. Mihalić Mate, trgovac vinom u Puli, zakladu od 2000 kruna za 4 vječne sv. mise, a ubožkoj zakladi u Baški 400 kruna. Bog mu dao duši laliko!

Drugi ćemo put javit vam se još jednom veselom vješću, ali neka malo sačrije.

Trst.

† Frano Žitko. Zadnji dan prošle godine donio je trščanski Slovencom neočekivano i tužno iznenadjenje. Toga dana preminuo je naime nakon kratke bolesti nepoznati Slovenac grada Trsta i okolice, odličan rodoljub i veleposjednik g. Frane Žitko u 86. godini svoje dobe. Kao siromašan mladić doselio se je prije preko 50 godina u Trst, gdje si je znao velikom marljivošću, stjednjom i spretnošću steći toliko ugleda i imetka, da je postao veleposjednikom. Toga nije stalno oćutio na njem onako skromnom i pozniznom kao što je bio naš pokojni Žitko, nitko, koji ga nije pobliže poznao.

U narodnih krugovih bijaše g. Žitko veoma štovan i cijenjen, jer je svuda i svakomu bio na ruku. On je bio poznat i mnogim našim rodoljubom iz Istre, te mnogim našim seljakom, koji su tražili kod njega savjeta ili pomoći. Velevriednomu rodoljubu i milomu prijatelju bila lahka crna zemlja!

Slovenska čitalnica u Trstu priredjuje tečajem predstojećeg mesopusta za svoje članove i pozvanike sljedeće zabave u društvenih prostorijah: U subotu dne 10. jenara 1903. plesni vienček. U subotu dne 24. jenara plesni vienček. U subotu dne 7. febrara plesni vienček s tombolom. U subotu dne 21. febrara plesni vienček. Početak tih zabava svaki put u 9 sati na večer.

Naputke za Henu dohodarinu, poznaz od plaće i prihodarino. C. kr. financijalno ravateljstvo u Trstu izdalo je „las radi prikazivanja fasija u svrhu odmjerenja lične dohodarine i poreza od plaće viših službenih dohodaka te prihodarine za godinu 1903., iz kojega priobćujemo samo uvod, pošto je veoma obširan, te bi nam zauzeo odviše mjesta u listu. Na temelju § 202. zakona 25. oktobra 1896., l. d. z. br. 220 o izravnim ličnim porezima obvezan je svaki, koji je podlozan ličnoj dohodarini, da svake godine u roku, koji ima da odredi financijalna zemaljska vlast, prikaže fasiju o svojem dohodku podloženom porezu, a od ove obveze oslobođeni su usljed § 204. zakona po pravilu samo ona lica, čiji dohodak podlozan porezu ne ide preko 2001 kruna t. j. u toliko, što ne budu posebno sazvana od porezne vlasti ili od predsjednika komisije za taksaciju.

U svrhu odmjerenja lične dohodarine i poreza od plaće viših službenih dohodaka za g. 1903. ovime se pozivlje sva

lica, koja su po § 153. zakona u neposredno državnom gradu Trstu, u pokneženoj grofiji Gorici i Gradiski i u markgrofiji Istri podložna ličnoj dohodarini i po rečenom obvezana da prikažu fasiju, da najkasnije do 31. januarda 1903. pismeno predađu ili utmestno na zapisnik prijave fasije po formularu, kako je propisano po izvršnom propisu k IV. glavi sadržanom u l. d. z. br. 103. od 1897. rečenog zakona, kod nadležne porezne vlasti l. molbe, t. j. u neposredno državnom gradu Trstu kod porezne uprave u Trstu, u pokneženoj grofiji Gorici i Gradiski i u markgrofiji Istri kod nadležnih c. kr. kotarskih poglavarstva (eventualno kod onih c. kr. poreznih ureda, koji se ne nalaze u mjestu c. kr. kotarskih poglavarstva).

Razni prinosi.

Za družbu sv. Cir. i Met. primili smo: od g. Grge Buždona K 4, Pop Ante Petris 2 K; iz Osieka K 8,20, sabranih u veselom društvu prigodom proslave sv. Štjepana, mučenika, na zdravicu miloj domovini; Ivan vitez Trnski u Zagrebu K 8; iz Selaca na Braču pošlase K 6 što skupiše rodoljubi pri igri (tombole) kotrljače na Silvestrovo 1902. u „Hrvat. sa-stanku“ na predlog društvenog predjednika T. Didalica. Uz poklik: stedimo i tužno ga zapuštenoj Istri darujmo! Živila hrvatska Istra, živila družba, slava sv. Cirilu i Metodu. — G. dr. Ivan Poljanar darovao K 10. U ime „dobre ruke“ doprineo g. Ante Megulić K 5, a Ivan Poropat moćni stražar na kolodvoru u Puli 1 K, (zadnje dvie svote primila podružnica).

Za dječko pripomoćno društvo: Pop Ante Petris 2 K.

Dječkom pripomoćnom društvu u Pazinu prispjeli su tekom mjeseca studenoga 1902. sljedeći prinosi: a) utemeljiteljini: Segulić Franica žena Josipa, Opatija, zapis K 100; b) redoviti: gg. Simečki Niko, Karlovac K 20.10, Cervar dr. Gijuro — Pazin K 10; c) mjesecni: N. N., Trst kao mjesecni prinos za god. 1902/3 K 24; d) podpirajuć i darovateljini: Segulić Franjica, žena Josipa, Opatija K 900, N. N. utraž od „Pućanina“ K 1.60, Banovac Valentin, Sv. Petar u Šumi sabrao među prijateljeli Ivanom Desar, Ant. Baf, Petrom Veitan i Markom Kopitar K 5; Uprava „Narodnih Novina“, Zagreb, darovanih od g. dr. Antona Gasparac odvjetnika iz Velike Gorice K 10; Matejčić Fran c. kr. zemaljski skol. nadzornik u Trstu, na počast uspomeno pok. majke veleč. g. A. Kulac, dekana u Buzetu, K 40. Nadalje darovali su „za dobru ruku“ gg.: Turčinović Josip, Pazin K 4; Nežić Dragutin, Pazin K 5; Kurelić dr. Šime odvj., Pazin K 10; M. C., Pazin K 5; Frankola Franjo župe-up., Kringa K 5; Gojtan Josip župnik, Kašćeruga K 4; Fiamin Ivan, Opatija, sabrao među prijateljeli, znanci i rodoljubi K 117; Konrad dr. Janežić odvj., Voloska K 10, Liberat Sloković župnik, Sv. Petar u Šumi K 15. Plemenitim darovateljima svesrdno zahvaljuje se Odbor.

Upravi „Bratovščine hrv. ljudi u Istri“ su podarili kao „dobru ruku“ prigodom prozjave godine, i to: Matejčić Franjo, Trst K 10.05; Tomičić Viktor, Voloska K 4.

Politički pregled.

U Puli, dne 1. jenara 1903. Austro-Ugarska.

Prvih dana ove godine turio je jedan list, izlazeći u Gracu veoma nevjerojatnu vijest u svijet, da nu naime javljaju iz Beča, da su tamo kolali glasovi o odstupu cara i kralja Frana Josipa. Povod ovim glasovom dala je činjenica, što je priostolnosljednik Fran Ferdinand opetovno posredovao između austrijske i ugarske vlade u pogledu netom sklopljene nagodbe. Glas o odstupu Njeg. Veličanstva zabilježile su i inozemske novine, od kojih ga nekoje tako tumače, da je vladar vrlo izmuen političkimi i obiteljskimi dogodjaji

te da treba silno počulka. Po novinarskoj dožnosti bilježimo ove glasove, nepodajući im za sada osobite važnosti.

Nakon dugotrajnog natezanja između austrijske i ugarske vlade došlo je na zadnji dan prošle godine od podpuna sporazumka o austro-ugarskoj nagodbi. Službeni listovi jedne i druge strane pole monarhije pjevaju hvalospjave svojim gospodarom, što su sretno privedi kraju to teško pitanje, izlazeći kako neima u tom pogledu ni pobjeditelja ni pobjeđenika, i kako je nagodba sklopljena na jednaku korist objiju dijelova monarhije. Opozicionalni listovi jedne i druge strane nediele to mnjenje službenih glasila, dokazujuć kako imade u istinu i pobjedjenika i pobjeditelja. Osobito u Austriji naglasuju opozicionalni listovi okolnost, da je i u ovom pitanju odnesla debiji dio Ugarska, te da su njoj žrtvovani veliki interesi austrijskih državljana. Potankosti o nagodbi nisu poznate jer su ugovarajuće vlade zaključile držati sve tajno dok nedodje red, da se zaključke priobći jednomu i drugomu parlamentu.

U subotu po podne započele su u Beču konferencije za izravnanje priepornih narodnih pitanja u Českoj i Moravskoj. Konferenciji pristustvovala od strane vlade ministar-predsjednik dr. Koerber, ministar prosvjete dr. Hartel i česki ministar dr. Rezek. Česko-njemačkih odaslaniku bijaše prisutnih 33. Konferenciju otvorio je dr. Koerber podlijim govorom, u kojem reče, da u same stranke želile, da se sastanu na konferenciji kako bi možda došlo između njih do sporazuma. To isto želi i vlada, te je ona učinila prvi korak, pozvav odaslanike objiju stranaka. Vlada je podnesla zakonsku osnovu za uređenje jezikovnog pitanja u Českoj i Moravskoj. Ta osnovu može se promjeniti ako to zatraže obe stranke. Vladi je drago, što su se obe stranke izjavile za dogovore, pa ako i nedodje već sada do sporazumljenja, ipak će ostati tragovi, po kojih će se kasnije lakše uređiti prieporna pitanja. Vlada će pratiti sa zanimanjem tečaj razpravah; ona uvidja, da se spomenice objiju stranaka bitno razilaze svojim sadržajem, ali ne gubi nade na sporazumak pošto znade, da to žele i obje stranke. Nakon toga sljedeće su izjave pojedinih odaslanika. U ime njemačke pučke stranke reče zastupnik Funke, da je njegova stranka bila uvijek za sporazumak, nu ona da će se uputiti u dogovore jedino na temelju svojih predloga. U ime moravskih Niemaca izjavi dr. Chiari, da su njemačke stranke u Moravskoj pokazale Čehom najveću susretljivost, ali uza sve to da su odbile protivne stranke razpravu o sporazumljenju bez razloga.

Zastupnik Pacák reče, da su Česi za mir sa njemačkimi suzdržljivi, ali taj mir mora biti jednako pravedan za obe stranke. On je za to, da se najprije rieši jezikovno pitanje kod državnih oblastih. Njegova stranka drži, da se uređenje jezikovnog pitanja nebi protegnulo samo na Česku i Moravsku, već i na Šleziju, a zatim na sve zemlje, u kojih stanuje slavensko pućanstvo.

Zast. Začek izjavi, da ga je izjava dr. Chiari-a neuglno dirnula. Česki zastupnici iz Moravske spremni su upustiti se u dogovore i poduzeti sve, što bi pripomoglo k sretnom rješenu priepornih pitanja. Zast. Herold želi, da bi se razpravljalo najprije o temeljnih načelih objiju stranaka, a onda o vladinoj osnovi.

Konačno je progovorilo ministar-predsjednik dr. Koerber izjaviv, da je razabrao kako postoji uzprkos različitim glasovom, volja za sporazumak. Na to je pozvao zastupnike iz Moravske, da dodju sljedećeg dana u jutro, a zastupnike iz Česke istog dana po podne na dogovor.

Srbija.

Ministar izvanjskih posala Antonić predao je kralju ostavku. Bivši ministar izvanjskih posala za vlade Kristićević, Sima

Lozanić bijaše pozvan u Niš, gdje se nalazi kralj. Radi toga drže, da će Lozanić biti imenovan ministrom izvanjskih posala.

Bugarska.

Iz Sofije dolazi viest, da je bugarska vlada dne 1. jenara otkazala trgovački ugovor s Austro-Ugarskom.

Rusija.

O putovanju grofa Lambsdorfa ministra izvanjskih posala Rusije, pišu bečki listovi, da su balkanske države ostale nezadovoljne sa posjetom prvog savjetnika cara Nikole. To nezadovoljstvo da potiče odatle, što ih je grof opomenuo kao školsku djecu, da miruju i da mirno motre ono, što će Rusija i Austro-Ugarska na Balkanu provodjati.

Razne viesti.

† Dr. Stjepan IIIjašević. Ovih dana preminuo je u Varaždinu dr. Stjepan Ilijašević, kanonik i najstariji hrvatski živući književnik u ljepoj dobi od 89 godina. Pokojnik je perom i djelom živo sudjelovao u ilirskom pokretu; njegove pjesme i danas se rado čitaju, jer su od trajne vrijednosti. Bio je nar. zastupnik i borio se za hrvatsku stvar. Bio je pokopan na Mirogoju među druge slavne ilirce 5. o. mj. u 3 sata po podne. Laka mu zemlja!

Svomu drugu

Mali Šepiću, uč. VI. razr. gimn. na Sušaku.
(Umro 3./I. 1903.)

Nesmiljeni Fatum na nas se obara, Čvrste lomi nađe, kano suho granje, Čas za časom propast crnu nam otvara, Rasplinjuje mahom mile naše sanje....

Sinu iskre poput sunčanoga žara, Da ogriju brige naše svakidanje, Nelom sinu, sunce božje ih raslvara, Da se nikad više, nikad ne zna za nje.

Stani srce! Teškijeh se kani boli, Providnosti božjoj prigovora nije — Crvjetak može nebasa da samo kiti!

Za naš narod, družte mili, Višnjeg moli, Da mu teške, okrutničke lance snije, Koji će ti uspomeni haran biti!

I. Cestnović.

Br. 27.

Razpis natječajja.

Stavlja se do znanja, da je otvoren natječaj na mjesto občinskoga tajnika-blagajnika kod glavarstva občine Veprinac sa godišnjom plaćom u iznosu K 1400 razdieljenih u jednake mjesečne obroke.

Natjecatelji moradu poznavati talijanski, njemački i hrvatski jezik te podastrieti svjedočbe sposobnosti do 15. febrara 1903. podpisanomu.

Glavarstvo občine

Veprinac, dne 7. jenara 1903.

Načelnik: A. Stiglich.

Prva

belovarska mljekarska udruga

preporuča gg. trgovcem, gostioničarom i privatnikom

- Izvrstan maslac za čaj
- Izvrstan Imperial
- Izvrstan garnirani liptavski
- Izvrstan Pivski
- Izvrstan Tilziški
- Izvrstne maslove sirčiće.

Sir.

Cienike šaljemo badava i franko.

Naručbe, koje se kretom pošte obavljaju, molimo slati na:

Prvu

belovarsku mljekarsku udrugu.
Belovar (Hrvatska.)

U svih gradovih tražimo zastupnike.

Broj 7.

Oglas natječajja.

Razpisuje se ovim mjesto občinskog tajnika za mjestnu občinu Tinjan, uz plaću od 1200 kruna, izplativih u mjesečnim predplatnim obrocima iz občinske blagajne.

Zahtjeva se podpuno poznavanje hrvatskog kao uređovnog jezika, a po mogućnosti i talijanskog.

Služba će se smatrati za prvu godinu privremenom, a nakon toga uz privolu občinskog zastupstva stalnom.

Molbe obložene eventualnim svjedočbami imadu se podnieliti podpisanomu do 15. febrara tek. godine.

Glavarstvo občine

Tinjan, dne 3. januara 1903.

Sime Defar,
načelnik.

Broj 5.

Natječaj.

Usljed zaključka občinskoga zastupstva u sjednici od 20. novembra 1902. otvara se natječaj za mjesto občinskoga tajnika-blagajnika, sa godišnjom plaćom od 1200 kruna, plativih u mjesečnih poplatnih obrocima. Zahtjeva se poznavanje hrvatskoga i talijanskoga jezika u pismu i govoru, a po mogućnosti i njemačkoga.

Natjecatelji neka podnesu svoje molbe pišućemu, providjene sa svjedočbom dobrog ponašanja, eventualno dosadašnjeg službovanja, najdalje do konca januara t. g.

Napokon, koji bude imenovan, morati će položiti jamčevinu od K 1000 u gotovom novcu ili u državnih papirih.

Glavarstvo občine

Mošćenice dne 2. januara 1903.

Glavar:

G. Descovich.

HRVATI,
kupujte svi papir za pušenje
Družbe sv. Cir. i Met.
za Istru.

Sloveći profesorji
medicne in zdravnički priporočajo
Tinkuro za
želodec
lekarnarja
Piccoli - ja
dvornega zalagatelja
Nj. svet. papeža

... kot sredstvo, ki krepi želodec, vzbuja tek, pospejuje prebavljanje in odprta telesa posebno zdravila za one, ki trpe na zadržanem zaprtju.

Tinkuro za želodec razpisilja lekarnar Piccoli v Ljubljani v škatlicah z 12 steklenicami za K 2-52, z 24 steklenicami za K 4-80, z 36 steklenicami za K 7, z 70 steklenicami za K 13. (Poštni paket pod 5 kg.)

Je v razprodaji v lekarnah v Gorici, Tolminu, na Primorskem, v Trstu, Istri in Dalmaciji! a 90 h. steklenica.

VAŽNO ZA SVAKOGA!
Razprodaja!

Uz nečuvano jeftino cene za ciglih 2 for. 95 uv. može se dobiti krasna garautura sastojca iz 13 dragocjenih nakitnih predmeta; Parizki sistem.

- 1 zlatna-igla za kravate sa imitiranimi briljantima.
- 1 par pozlaćenih gumba za manjete, marka „Garantie“.
- 1 garnitura zlatna-dugmeta za košulja i ogul sastojeca od 5 kom.
- 1 par prave srebrne satnice sa službenom puncom.
- 1 zlatna-prsten sa elegantnim kamenom.
- 1 zepno ogledalo u etui-u.

Četrnaest ovih vrijednostnih i krasnih predmetah zajedno sa anker-remontar-om razprodaje se za ciglih 2 for. 95 uv. pouzdem ili ako se novac unapred doznači tvrdka

Krakov, Stradom **BRÜDER HURVIZ 17, Austrija.**
Necdugovaraće prima se u roku od 8 dana natrag te se novac vraća, tako da kupac nikakav risko ne nosi.
Bogato-illustrirani cijenici različitih draguljarskih stvari badava i franko.
Preprodavaoci i posrednici traže se.

Prvo slovensko skladište pokućstva
ANTONA ČERNIGOJ
TRST
Via di Piazza vecchia 1, u kući Marezi,
podružnica stolarske zadruge u Gorici.

Skladišta u Solkanu - Trstu.
Tvornica sa strojevnim obratom.

Svaka je konkurencija nemoguća,
jer je pokućstvo iz prve ruke.

„Petar Svačić“, opera u dva čina,
izšla je u posebnoj knjižici, te se može u odpravničtvu našega lista u Puli dobiti.
Ciena knjižice 40 h, poštarina 5 h više.

Tvornica pokućstva
dvorskog dobavljača
IGNACIJ KRON
TRST - BEČ.

Tvornica u Beču u vlastitim zgradama.
Kuća utemeljena god. 1849.

Zvonaru!
ne puštaj, da ti se prah sa umjetnog cvieća krpom briše ili tuče. Ako ti je što pokvareno, naručiti ćeš drugu robu, najbolje i najjeftinije kod
ANE RUPNIK,
Ljubljana, S. Petra cesta 13.

Na zahtjev šalje badava:
Illustrovane popise, originalne nacrti osnova, pregled sobnih namještaja.
Najveća solidnost, elegantnost i jeftina ciena.

Preuzeće gostione!
Podpisana stavlja do znanja svim članovima „Čitaonice“ i „Prvog istarskog Sokola“ te ostalom narodnom občinstvu u Puli i okolici, da je preuzela

restauraciju Stadt Pola,
u kojoj će točiti najbolje vrsti vina i plzenjsko pivo, dočim će biti jestvine najukusnije pripravljene uz umjerene ciene. Primaju se predplate na tjedan ili mjesec.
Preporučajuć se toplo za mnogobrojan posjet, obećaje točnu poslužbu te bilježii uz štovanje
Jelena Kandušer,

RODOLJUBI!
Kupujte samo Cirilo - Metodijske žigice!

Istarska Posujilnica u Puli.

Prima zadrugare, koji uplaćuju zadrughnih dielova jedan ili više po kruna 20.
Prima novac na štednju od svakoga, ako i nije član istoga 4%, kamata čisto bez ikakvog odbitka.
Vrača na štednju uložene iznose do 100 K bez predhodnog otkaza, iznose do 400 K uz otkaz od 8 dana, iznose do 1000 K uz otkaz od 14 dana a tako i veće iznosne ako se nije kod uložnja suglasno ustanovio veći ili manji rok za otkaz.

Zajmове (posude) daje samo zadrugarom, i to na hipoteku ili na mjenice i zadužnice uz garanciju.
Uredovni sati svaki dan od 9—12 sati pr. p. i 3—7 sati osim jultija i augusta mjeseca od 9—12 prije podne.
Društvena pisarna blagajna nalazi se u Via Giulia br. 5, prizemno lievo, gdje se dobivaju približe informacije.
Ravnateljstvo.

B
Ogl
tlačni
obitnog
Novci z
kaju se
nicom p
na adim
Kod na
našiti i
pe
Tko list
kaju se
otvoreno
ne plać
vana r
Cekovna
Telef
Od
Na
zaključ
i sumi
predbr
99. pr
mirili p
koji i o
prije o
dino na
i nema
sto bri
broj. 6
uperab
jur ima
Dr
Glag
Kako
u dijeza
mjesec p
je svećen
obrede u
prihvatila
turičkog
skoga jez
zanskoj si
uvršteno
pod tit. 2
na žalost
bi pogleda
brojene cr
bogoslužju
starosloven
lučeno, u
oštane sve
ujem ne i
svojedobno
ovakim rie
nepravda,
nanešena gl
sinju, gdje
siri latiništin
se prema o
latinska mis
pred 15—20
zagriženi Cre
U toliko
ova viest. s
kongregacije
je poduzela
junta sa sv
Cresu, koji s
siromašni pu
uteke, i putov
oge — to ž
er će se bit
kad bi u Rim
saje i našu p